

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

114 Hükümü her yerde geçerli, varlığında şüphe olmayan gerçek hakan, sultan olan Allah yücedir. Vahye-dilmeye devam eden Kur'an hükümlerinin nihai şek-li, bütünlüğü gerçekleştirilip sana bildirilmeden, gerekli açıklamalar yapılmadan, Kur'an'a dayalı görüş bildir-mekte, uygulama yapmakta acele etme.

“- Rabbim, benim ilmimi artır” de.

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَى وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

115 Andolsun, daha önce de, Âdem'e yerine getirmesi gereken emirler ve tavsiyeler vahyetmiştik. O bunları unuttu. Biz onda bir azim, kararlı bir davranış, bir gay-ret bulamadık.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾

★ 116 Hani Meleklerle:

“- Âdem'e secde ederek saygı gösterin!” demiştik. İblis hariç melekler secde ederek saygı gösterdiler. O dayattı.

فَقُلْنَا يَا آدَمُ

إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾

117 “- Ey Âdem, bu senin ve eşinin düşmanıdır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın. Sonra bedbaht olur, sıkıntı çeker, perişan olursun” dedik.

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾

118 “- Senin acıkmaman ve çıplak kalmaman ancak cennette mümkündür.”

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾

119 “- Sen cennette susuzluk çekmeyecek, sıcaktan da bunalmayacaksın.”

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَى ﴿١٢٠﴾

120 Nihayet şeytan ona vesvese verdi, aklını karıştırdı: “- Ey Âdem, sana sonsuzluk bitkisini ve çökmesi müm-kün olmayan bir devleti, bir saltanatı göstereyim mi?” dedi.

فَاكْلًا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِيهُمَا

وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾

121 Bunun üzerine o bitkinin mahsulünden yediler. Kendilerini ayıplatacak fiilleri akıllarına geldi ve edep yerleri açıldı. Üstlerini, cennetten topladıkları yaprak-larla örtmeye çalıştılar. Bu sebeple Âdem Rabbine âsi oldu, düzeni bozuldu, zarar gördü.

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾

122 Sonra Rabbi onu peygamber olarak seçti. Tevbe-sini, günah işlemekten vazgeçerek kendisine itaate yö-nelişini kabul buyurdu. Doğru yolu gösterdi.

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا يَٰٓأَتَيْنَكُم مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾

123 Allah onlara:

“- İkiniz, hepiniz buradan ilişiginizi keserek yeryüzüne göç edin. Birbirinize düşmanlığınız devam edecek. Artık benden size hidayet rehberi kitap geldiğinde, kim benim hak yoluma, kitabıma, peygamberime uyarsa, haktan uzaklaşmamış, bozuk düzene, helâke maruz kalmamış olur, dalâlete düşmez, bedbaht olmaz” dedi.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾

124 “- Kimler de benim övünç kaynağı Kur'an'ımdan, benim şariatımdan, benim lütfumla kendileriyle ilgilen-menden, beni zikretmekten, bana şükretmekten yüz çevirirler, okunması ibadet olan Kur'an'ımı, şariatımı, zikrimi engelleyici tedbirler alırlarsa, onların ekonomik ve ruhî sıkıntılar içinde geçen sosyal çalkantılarla dolu hayatları, geçim darlıkları, kabir azapları olur, Biz onla-rı, Kıyamet günü, mahşere kör olarak getiririz.”

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

125 “- Rabbim, niçin beni kör olarak mahşere getirdin? Halbuki ben basiretli olduğumu, dünyada günahımın olmadığını düşünüyordum” der.